

Deel 5 Uitgebreide Belijdenis

1. De kenbaarheid van God

Uit zichzelf kan niemand God leren kennen¹. Als God Zichzelf niet bekend zou maken, zouden wij over Hem volledig in het ongewisse blijven². Het is genade dat God Zich laat kennen³. Hij maakt Zich bekend in de schepping⁴, maar bovenal in de geschiedenis van Zijn volk Israël⁵, de profeten⁶, en ten laatste in Zijn Zoon Jezus Christus⁷. Men kan God dus leren kennen - maar die kennis gaat verder dan oppervlakkig notie nemen van iets⁸. Waarachtige Godskennis bewerkt het diepe bewustzijn dat men zelf door God gekend is⁹. Niemand kan God leren kennen zonder tot het besef te komen dat God hem/haar nog beter kent¹⁰.

God kent ons al van voor onze geboorte¹¹. God maakt Zich bekend als de Enige en Unieke God¹², Schepper van hemel en aarde¹³, Verlosser van Zijn volk¹⁴. Er is geen andere God buiten Hem¹⁵. God is Geest¹⁶. God is liefde¹⁷. God is Licht¹⁸. God is soeverein¹⁹, de Almachtige²⁰, overal tegenwoordig²¹, eeuwig²², heilig²³. Hij bestuurt en regeert alle dingen naar Zijn wil²⁴. Hij is één²⁵, altijd Dezelfde, onveranderlijk²⁶, trouw aan Zijn beloften en verbonden²⁷. In die trouw maakt God Zich bekend als Vader, Zoon en Heilige Geest²⁸, kortom: als Drie-enige God. Ieder van de drie Personen is volmaakt God en toch is God één en ongedeeld²⁹. Zo spreekt God over Zichzelf in de Schrift.

¹ Rom. 1:18-32

² Deut. 29:29

³ Gen. 12:1-3; Ex. 2:23-3:15

⁴ Ps. 8:1-10; Ps. 19:1-7; Ps. 104; Rom. 1:20

⁵ Ps. 105; Ps. 106; Ps. 136; 1 Kor. 10:6, 11

⁶ Hebr. 1:1a; Amos 3:7

⁷ Hebr. 1:1b; Joh. 8:28; Mat. 17:5; Joh. 1:1, 14; Judas :3

⁸ Joh. 8:54, 55

⁹ 1 Kor. 13:12; Gal. 4:9; 1 Kor. 8:3; Gen. 18:19

¹⁰ Joh. 1:48-50; 2:24-25; 4:16-19; 15:16

¹¹ Ps. 139:13-18

¹² Deut. 4:39; 1 Tim. 1:17

¹³ Gen. 1:1; Jes. 40:27-31

¹⁴ Jes. 59:20

¹⁵ 1 Kor. 8:4

¹⁶ Joh. 4:24

¹⁷ 1 Joh. 4:8

¹⁸ 1 Joh. 1:5

¹⁹ Ex. 3:14; Jes. 46:10

²⁰ Gen. 17:1

²¹ 1 Kon. 8:27; Jer. 23:23,24

²² Ps. 90:2

²³ Jes. 6:3

²⁴ Ps. 135:6; Jes. 46:10,11; Mat. 10:29-31; Ef. 1:11; Hebr. 1:3

²⁵ Deut. 6:4; Jes. 48:12

²⁶ Jak. 1:17

²⁷ Ex. 34:5-7; Gen. 15:17-21; Gen. 17:7; Mal. 3:6; Rom. 9:6; 11:29; Hebr. 13:8

²⁸ Jes. 63:16; 64:8; Mat. 3:16-17; 28:19; 2 Kor. 13:13; 1 Kor. 12:4-6; Ef. 3:14-17

²⁹ Ex. 3:14; Mat. 28:19; Joh. 1:14,18; 14:11; 15:26; 1 Kor. 8:6; 2 Kor. 13:13; Gal. 4:6; 1 Joh. 5:7

2. De Schrift

Gods spreken is in de Heilige Schrift neergeschreven³⁰, de 66 boeken van het Oude en Nieuwe Testament³¹. De auteurs zijn door de Heilige Geest gedreven³² en lieten een geïnspireerde Schrift na³³. De gehele Schrift is daarom het Woord van God en is volkomen betrouwbaar³⁴. Er is geen dwaling of fout in alles wat de Schrift verklaart, zowel waar zij handelt over het heil, als waar zij spreekt over de geschiedenis, de kosmos en de natuur. God is zoals Hij daarin zegt te zijn. Men kan God volkomen op Zijn Woord nemen³⁵. De Schrift is onze enige, onfeilbare bron van gezag voor leer en leven³⁶.

God heeft Zich definitief uitgesproken in Zijn Zoon Jezus Christus³⁷. De Zoon was Vaders laatste Woord tot Israël en tot al de andere volken³⁸. Er zijn geen profetieën of openbaring meer te verwachten die van zulk niveau zijn dat zij een aanvulling zouden betekenen op de Schrift³⁹.

Gods Woord is heilbrengend en heilzaam⁴⁰. De Heilige Geest draagt en verrijkt de woorden zodat God Zelf daarin roept, uitnodigt, zegent en Hij Zichzelf daarin mededeelt⁴¹. Het Woord is als een zaad, een moker, een vuur⁴². Vol van kracht en genade, maar zegt ook een verwoestend oordeel aan⁴³. Gods spreken in Zijn Woord is voor de natuurlijke mens niet te verstaan⁴⁴. De zonde staat ons in de weg om Gods stem duidelijk te verstaan.

³⁰ Joh. 10:35; Mat. 5:17

³¹ Luc. 24:27, 44; 22:20

³² Hand. 4:25; 2 Petr. 1:20-21; 3:15-16; Hebr. 3:7

³³ 2 Tim. 3:16-17

³⁴ Ps. 18:31; 12:7; 119:96,160; Joh. 17:17

³⁵ Jak. 1:17-18; Luc. 5:5; 1 Tes. 5:24

³⁶ Ps. 119; 2 Tim. 3:15-17

³⁷ Mat. 17:5; Heb. 1:1

³⁸ Mat. 21:37, 43; Hebr. 1:1

³⁹ Deut. 12:32; Ef. 2:20; 3:5; 1 Kor. 4:6; Op. 22:18,19

⁴⁰ 2 Tim. 3:15-17; Ezech. 3:3

⁴¹ 2 Kor. 5:20

⁴² Mat. 13:18-23; 1 Petr. 1:23; Jer. 23:29

⁴³ Joh. 12:48; Zef. 1:14-18; Jer. 4:19; 20:7-10

⁴⁴ Mat. 13:14,15; Hebr. 3:7-4:13; Opb. 2:7, 11, 17, 29; 3:6, 13, 22

3. De zonde

De mens is goed geschapen door God naar Zijn beeld en gelijkenis⁴⁵. Maar vanaf de historische val in zonde⁴⁶ van Adam en Eva, is de zonde aanwezig in onze wereld en is ook de schepping aan de vruchteloosheid onderworpen⁴⁷. Elk mens wordt van nature in zonde, als zondaar, geboren⁴⁸. Zonde houdt in je doel missen⁴⁹. Elk mens houdt de waarheid tegen en is een vijand van God⁵⁰. Het kwaad komt voort uit het hart van de mens⁵¹. Zonde brengt scheiding met God en plaatst ieder onder het komende oordeel⁵². Uit zichzelf is geen mens in staat onder de macht van de zonde uit te komen. Hij ligt reddeloos verloren in zonde en schuld en is een slaaf van satan, Gods tegenstander⁵³. Satan is de grote leugenaar en verleider vanaf het begin⁵⁴.

De zonde brengt scheiding met God en brengt in de wereld het kwaad voort⁵⁵: geestelijke, sociale, maatschappelijke en individuele deformatie van een schepping die eens zeer goed was⁵⁶. Alleen God kan een mens daaruit trekken⁵⁷. De mens is niet in staat iets geestelijk goeds voort te brengen; alleen goddelijke genade en liefde kan de mens daaruit bevrijden⁵⁸. Door deze genade worden wij met God verzoend⁵⁹. God bewijst Zijn liefde en genade in Zijn Zoon Jezus Christus⁶⁰.

4. De Here Jezus Christus

God de Vader zond Zijn Zoon Jezus Christus om een Verlosser van mensen te kunnen zijn⁶¹. De Verlosser kon niet zomaar ieder mens zijn. Hij moest ook God Zelf zijn, omdat alleen een zondeloze mens de zonde van de wereld kon wegnemen⁶². De Here Jezus Christus was zowel God als mens⁶³. Hij was volkomen God en volkomen mens⁶⁴. Hij was zonder zonde⁶⁵. Hij kwam vanuit de hemel, als eeuwige Zoon van God⁶⁶, naar de aarde, werd ontvangen van de Heilige Geest en geboren uit de maagd Maria in Bethlehem⁶⁷, groeide op⁶⁸ en was de Messias van Israël⁶⁹. Het Joodse volk herkende Hem evenwel niet

⁴⁵ Gen. 1:26,27

⁴⁶ Gen. 3:6-7; 1 Tim. 2:14

⁴⁷ Rom. 8:20

⁴⁸ Rom. 5:12; Judas :19; 1 Kor. 2:13-14; Rom. 3:23; Ef. 2:3; 1 Joh. 1:8,10

⁴⁹ Rom. 3:23

⁵⁰ Gen. 6:5; 8:21; Rom. 1:18; 3:10-19, 23; 5:10-21; Col. 1:21

⁵¹ Jer. 17:9; Mat. 15:19,20; Mar. 7:21-23; Rom. 1:21b; Ef. 4:18

⁵² Jes. 59:2; Rom. 3:11-19, 23; Rom. 6:23a

⁵³ Rom. 3:23; 6:16, 20-21; 2 Kor. 4:3-4

⁵⁴ Joh. 8:44; 1 Petr. 5:8

⁵⁵ Jak. 1:13-15

⁵⁶ Gen. 3:16-19; 4:8, 23-24; 9:6; 11:1-9

⁵⁷ Joh. 6:44; 16:8

⁵⁸ Luc. 18:24-27; Hand. 4:12; Mat. 14:30-31; Joh. 6:44; 10:28-29; Rom. 8:7; Ef. 2:1,5

⁵⁹ 2 Kor. 5:11-21; Col. 1:20; Hebr. 2:17

⁶⁰ Rom. 5:8; Joh. 3:16; 14:6; 1 Joh. 4:19

⁶¹ Gal. 4:4; 1 Tim. 2:5; Hebr. 2:14-15

⁶² 2 Kor. 5:21; Joh. 1:29

⁶³ Joh. 1:1, 14; Fil. 2:6-7; Rom. 9:5; Hebr. 1:8-9

⁶⁴ Jer. 23:6; Joh. 4:6; 5:23; 11:35; Luc. 22:44; Hebr. 1:3

⁶⁵ Joh. 8:46; Hebr. 1:8,9; 4:15; 7:26; 1 Petr. 2:22

⁶⁶ Joh. 8:58; Col. 1:17; Micha 5:1b

⁶⁷ Micha 5:1a; Luc. 1:34,35; 2:4-7

⁶⁸ Luc. 2:40-52

als de Messias en wees Hem af⁷⁰. Hij werd door de wereldlijke rechter Pontius Pilatus overgegeven om gekruisigd te worden⁷¹. Christus kwam eerst om aan het kruis te sterven in plaats van zondaren, en niet om een aards Koninkrijk te stichten⁷².

Na Zijn kruisdood is de Here Jezus Christus na drie dagen lichamelijk opgestaan en na 40 dagen opgevaren naar de hemel, waar Hij nu troont aan Gods rechterhand⁷³ en Hoofd is van Zijn gemeente⁷⁴. Van daaruit leidt Hij de gelovigen, geeft Hij Zijn Geest en zal Hij alles voltooien wat Hij heeft beloofd⁷⁵. Gods volk en de schepping staan daarmee onder een belofte van vernieuwing⁷⁶. Wanneer Christus terugkomt op aarde, brengt Zijn aanwezigheid die vernieuwing met Zich mee⁷⁷. Al deze dingen gebeuren volgens Gods plan en besluit; de Bijbel zegt dat God ons naar Zijn wil en genade uitverkoren heeft in Christus voor de grondlegging der wereld om de eeuwige heerlijkheid te ontvangen⁷⁸. We moeten met grote voorzichtigheid en terughoudendheid spreken over de verkiezing, zodat mensen niet fatalistisch en passief worden. De verkiezing is veel meer een conclusie achteraf, die mensen troost geeft en brengt tot lofprijzing van Gods genade⁷⁹. Dit besluit werkt God uit in het verlossingswerk van Christus.

5. Het verlossingswerk

Christus' dood aan het kruis was niet maar een gewone marteldood. Christus was zondeloos⁸⁰. Daardoor kon Hij met Zijn dood een prijs betalen⁸¹ die voor Zichzelf niet nodig was. Hij betaalde die prijs voor Zijn gemeente, voor allen die in Hem geloven⁸². De prijs is voldoende voor ieder mens door alle tijden heen om behouden te worden⁸³. God rechtvaardigt ons niet op grond van onze goede werken, maar Hij rekent ons de gerechtigheid van Christus toe, die wij door het geloof ontvangen⁸⁴. Dit geloof is een gave van God bewerkt door de Heilige Geest⁸⁵. God roept zondaren tot nieuw, geestelijk leven⁸⁶. Jezus noemt dit de nieuwe geboorte uit God door de Heilige Geest⁸⁷. Het behoud ligt absoluut vast in wat Christus heeft gedaan⁸⁸. God stelde een heerlijke daad van

⁶⁹ Mat. 16:16; Hand. 3:20; Joh. 1:42,50; 4:25-26

⁷⁰ Joh. 1:11; Hand. 13:27; 4:11

⁷¹ Mat. 27:26; Mar. 15:15; Luc. 23:25; Joh. 19:16

⁷² Jes. 53:5-6; Mat. 20:28; Luc. 24:46-47; Rom. 8:32; 14:9; 1 Kor. 2:2; 15:3; Gal. 3:13; 6:14; Ef. 1:7,8; 2:16; Hebr. 10:5-10; 1 Petr. 3:18

⁷³ Joh. 20:1-18; Mar. 16:6, 19; 1 Kor. 15:1-34; Hand. 2:24; 13:37; Rom. 8:34; Ef. 1:20; Hebr. 1:3; 9:24

⁷⁴ Ef. 1:21-23; Col. 1:18; 1 Kor. 12:27

⁷⁵ Hand. 1:8; Ef. 3:16-17; 5:17-18; 1 Kor. 15:25-28; Hebr. 12:2

⁷⁶ Rom. 8:18-23; 2 Kor. 5:1-5; Opb. 21:5

⁷⁷ Hand. 3:20-21; Col. 3:1-4

⁷⁸ Rom. 8:30; 9:16; Ef. 1:4,9,11; 1 Tes. 5:9; 2 Tim. 1:9

⁷⁹ Hand. 13:48; Ef. 1:4-6

⁸⁰ Joh. 8:46; Hebr. 4:15; 1 Petr. 2:22

⁸¹ Hand. 20:28; 1 Kor. 6:20; 1 Tim. 2:6; Mar. 10:45; 1 Petr. 1:18-19; Op. 5:9

⁸² Mat. 1:21; 20:28; 26:28; Joh. 10:11; Hand. 20:28; Rom. 8:32-34; Ef. 5:25-27; Hebr. 9:28

⁸³ 2 Kor. 5:9; 1 Joh. 2:2

⁸⁴ Rom. 3:24; Gal. 2:16; 3:10-13; Ef. 2:8,9

⁸⁵ Deut. 30:6; Joh. 6:44; 10:26-27; Hand. 16:14; 1 Kor. 2:12-14; Ef. 2:8,9; Fil. 1:29

⁸⁶ Ez. 36:26,27; Joh. 5:21; Rom. 8:30; Ef. 1:19,20; 2:1-6; Col. 2:13; 2 Tes. 2:13,14, 2 Tim. 1:9; 2 Petr. 1:3

⁸⁷ Joh. 1:13; 3:3-8; 1 Petr. 1:23

⁸⁸ Rom. 5:10; Gal. 3:13; Hebr. 9:12; 1 Joh. 5:4

genade. Hij kocht ons als het ware vrij van de slavenmarkt⁸⁹. Een bevrijding voor ieder die gelooft⁹⁰. Wie het niet geloven wil, ontvangt geen vergeving en wordt ook niet verlost⁹¹. Alleen door te geloven, dat wil zeggen: te vertrouwen in de Here Jezus Christus, worden zonden vergeven⁹². God wil dat dit evangelie, met de welgemeende uitnodiging om tot Christus te komen en met het vrije aanbod van Gods genade, aan alle mensen wordt verkondigd met de oproep tot geloof en bekering⁹³.

Wie inziet dat hij/zij Jezus nodig heeft als verzoening voor zijn zonden, en zijn, of haar vertrouwen stelt in de Here Jezus Christus, Hem als Heiland aanneemt⁹⁴, is opnieuw geboren. Hij/zij ontvangt de Heilige Geest als gave en is een nieuwe schepping als kind van God⁹⁵. De Heilige Geest doet een kind van God "Abba" (dat is de intieme aanspreekvorm van "Vader") roepen tot God⁹⁶. Wie opnieuw geboren wordt, krijgt God als Vader. Een nieuw leven breekt aan⁹⁷. Men ontvangt nieuwe inzichten, een nieuwe instelling met nieuwe motivaties. Dit alles om God lief te hebben en de naaste als zichzelf⁹⁸. De wet zal een kind van God niet meer veroordelen voor Gods Aangezicht - de Heilige Geest, die in hem woont, vervult het liefdegebod⁹⁹. Die Geest staat borg voor de volkomen verlossing ook van ons lichaam en van de schepping¹⁰⁰. Tot in eeuwigheid zal de Trooster bij ons blijven¹⁰¹.

⁸⁹ Rom. 6:6, 17, 20-22

⁹⁰ Rom. 1:16; 3:22; Joh. 3:16

⁹¹ Joh. 3:18, 36; Hebr. 3:19

⁹² Hand. 10:43; 16:31

⁹³ Jes. 45:22; Ez. 18:23; 33:11; Mat. 11:28; Luc. 24:47; Hand. 17:30; 26:18; 2 Kor. 5:20; 1 Joh. 2:2

⁹⁴ Joh. 1:12,13

⁹⁵ Joh. 1:12-13; Hand. 2:38; 1 Petr. 1:22; 2 Kor. 5:17

⁹⁶ Rom. 8:15-16; Gal. 4:6-7

⁹⁷ 1 Petr. 2:2; 1 Kor. 3:1

⁹⁸ Deut. 6:5; Mat. 22:37-40

⁹⁹ Gal. 5:13-14, 16-18, 22-23; Rom. 8:4

¹⁰⁰ Rom. 8:23, 26-30; 1 Petr. 1:5

¹⁰¹ Joh. 10:28,29; 14:16-17

6. De Heilige Geest

De Heilige Geest is de derde Persoon¹⁰² van de Drie-eenheid. De Heilige Geest zal de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel¹⁰³. In de Schrift wordt Hij de Trooster genoemd¹⁰⁴. Zijn werk is het verheerlijken van Christus in het leven van de gelovigen¹⁰⁵. Hij vult een kind van God met Gods liefde en doet hem Gods nabijheid smaken¹⁰⁶. Wij zijn met de Heilige Geest verzegeld en Hij leidt en draagt ons naar Gods doel¹⁰⁷. De Geest is erop gericht in Gods kinderen vrucht voort te brengen voor God¹⁰⁸. De Heilige Geest is ondeelbaar - men heeft de hele Geest ontvangen of men heeft Hem niet ontvangen¹⁰⁹. Toch zegt de Bijbel dat een kind van God de Geest kan bedroeven en zelfs bedriegen¹¹⁰. De Geest is in een christenleven altijd bezig meer woning te maken voor Christus¹¹¹. Een christen moet er daarom naar streven telkens weer door de Geest van God vervuld te worden, in Gods dienst gebruikt te worden, zonder dat hij bang hoeft te zijn de Geest niet of te weinig te hebben¹¹². De Geest woont in Zijn geheel wel in een christen, maar Zijn kracht is niet altijd in gelijke mate vaardig over hem¹¹³. Om opnieuw aangevuurd en bevonkt te kunnen worden schiep God de gemeenschap der heiligen¹¹⁴.

7. De gemeente

Door de wedergeboorte voegt de Heilige Geest kinderen van God toe aan de gemeente, het huisgezin van de levende God. Christus bouwt Zijn gemeente¹¹⁵. De gemeente is dus geen vereniging of menselijke organisatie, maar een creatie van God Zelf. De Bijbel gebruikt daarvoor diverse beelden: het lichaam van Christus¹¹⁶, een gebouw of tempel¹¹⁷, de ranken aan een wijnstok¹¹⁸, een kudde¹¹⁹, het huisgezin van de levende God¹²⁰, een priesterschap en een heilige natie¹²¹, de bruid¹²², de heilige stad en het nieuwe Jeruzalem¹²³. Een plaats van troost en warmte¹²⁴. Een plaats van veiligheid en zorg¹²⁵. Niet

¹⁰² 1 Kor. 2:10; Rom. 8:26-27; Gal. 5:17; Joh. 15:26-27; 16:12-15; Hand. 5:3-4; Mat. 28:19; 2 Kor. 13:13

¹⁰³ Joh. 16:8

¹⁰⁴ Joh. 14:16; 15:26; 16:7

¹⁰⁵ Joh. 16:14

¹⁰⁶ Rom. 5:5; 1 Joh. 4:13, 16b; Ps. 139:7

¹⁰⁷ 2 Kor. 1:22; 5:5; Ef. 1:13

¹⁰⁸ Gal. 5:22; 1 Tes. 1:6; Joh. 15:8-9, 11; 15:16

¹⁰⁹ Hand. 19:2

¹¹⁰ Jes. 63:10; Ef. 4:30; Hand. 5:3; 1 Tes. 5:19

¹¹¹ Ef. 3:16-17; Opb. 3:20

¹¹² Hand. 4:8, 31; 13:9; Luc. 10:21; Ef. 5:18; Richt. 13:25; 15:14

¹¹³ Hand. 1:8; 1 Tes. 1:5; Luc. 4:14; 5:17

¹¹⁴ Hand. 2:41-47; 4:23-32; Ef. 4:1-6; Hebr. 10:24-25

¹¹⁵ Mat. 16:18

¹¹⁶ Ef. 1:23; 2:15-16; 1 Kor. 12:13, 27

¹¹⁷ Ef. 2:21, 22

¹¹⁸ Joh. 15:5

¹¹⁹ Joh. 10:11-16

¹²⁰ Ef. 2:19; Mat. 23:8-9; Hebr. 3:6

¹²¹ 1 Petr. 2:9

¹²² Ef. 5:25; Op. 21:2, 9; 22:17

¹²³ Opb. 21:2, 9

¹²⁴ 1 Joh. 3:11, 14, 17; Filemon :10-20

¹²⁵ 1 Kor. 12:25-26; Hand. 2:45; 4:35; 20:28

een plaats van volmaaktheid. Wel een plaats met gedragsregels, zoals in elk huisgezin¹²⁶. Ieder christen heeft daarin een plaats gekregen en ontvangt gaven van de Heilige Geest om in de liefde mee te helpen bouwen aan een geestelijk huis¹²⁷. Gelovigen hebben een geestelijk dak boven hun hoofd nodig waar zij de stem van hun herder, Christus, kunnen beluisteren¹²⁸. Christus is het die Zijn gemeente roept om samen te komen rond Zijn Woord, voor onderricht, gebed, gemeenschap en om de doop en het avondmaal te vieren¹²⁹. Vanuit de dienst aan God ontstaat ook het besef geroepen te zijn voor de dienst aan elkaar en de taak die de gemeente heeft naar de wereld toe¹³⁰. Bij dit laatste denken we in de eerste plaats aan het leven als een getuige van de Here Jezus Christus¹³¹. De gemeente is de plaats waar gelovigen voor het oog van God en de naaste leren leven tot eer van Gods nooit volprezen Naam, als ware discipelen of leesbare brieven van Christus¹³².

8. Het discipelschap

Christus heeft kort voor Zijn Hemelvaart de apostelen opgedragen alle volken, dus alle mensen tot Zijn discipelen te maken¹³³. Een discipel is een leerling, iemand die Christus volgen wil¹³⁴. Christus volgen betekent in Zijn voetstappen gaan, het kruis leren dragen, trachten te leven zoals Hij het van ons vraagt, in gehoorzaamheid en afhankelijkheid¹³⁵. Het leven wordt opnieuw, nu volgens Zijn Woord, ingericht¹³⁶. Het spreekt voor zich dat een discipel leert zich te disciplineren¹³⁷. Uit liefde voor God wil een christen zich laten aanspreken op wat nog verandering of verbetering behoeft in zijn leven¹³⁸. Zelfs als hij door de gemeente daarvoor onder tucht moet worden geplaatst¹³⁹. Hij is boetvaardig en verlangt naar verootmoediging voor God¹⁴⁰. Het is hem beter dicht bij Christus te zijn en ver van de wereld, dan de wereld te winnen en schade te lijden aan de ziel¹⁴¹. In alles tracht hij God te zoeken en vraagt hij de wil van God te doen¹⁴². Discipelen hebben ook aandacht voor de noden in deze wereld¹⁴³. Discipelen zijn ook mannen en vrouwen van gebed.

¹²⁶ 1 Tim. 3:15

¹²⁷ 1 Kor. 12:11, 15-21; Ef. 4:16; Rom. 12:3-8; 1 Petr. 4:10

¹²⁸ Joh. 10:3-5, 27; 1 Petr. 5:2-4

¹²⁹ Hand. 2:41-42; Mat. 16:18-19

¹³⁰ Mat. 5:13-14; 28:19; Hand. 1:8; Fil. 2:15

¹³¹ Col. 4:5-6; Fil. 1:4-5; 1 Tes. 1:8

¹³² 2 Kor. 3:2-3

¹³³ Mat. 28:19; Mar. 16:15; Hand. 1:8

¹³⁴ Mat. 8:18-22; Luc. 18:18-23

¹³⁵ Mat. 16:24; Luc. 14:26-33; 1 Joh. 2:6; 1 Petr. 2:21-24

¹³⁶ Joh. 15:7-8; 14:15; Luc. 6:40, 46-49; Mat. 10:24

¹³⁷ 1 Tim. 4:8; Hebr. 12:4-11

¹³⁸ 1 Petr. 1:14,15; 2:1-3; Ps. 26:2; 139:23-24

¹³⁹ Mat. 18:15-17; 2 Kor. 2:5-9

¹⁴⁰ Hebr. 12:16-17; Jak. 4:6-10

¹⁴¹ Mar. 8:36; Fil. 3:7-14

¹⁴² Mat. 6:10; 12:50; Ps. 40:9; Rom. 12:1-2

¹⁴³ Gal. 6:10; Jak. 1:27; 1 Joh. 3:17

9. Het gebed

Het gebed is één van de middelen die Christus door Zijn Geest aan ons als discipelen in de gemeente geeft¹⁴⁴. Gebed is een uiting van verlangen om God te zoeken, te ontmoeten, te spreken en Hem te aanbidden en te danken¹⁴⁵. Zowel in het verborgene als samen in de gemeente wil God gebeden zijn en verheerlijkt worden¹⁴⁶. Deze gemeenschap met God is een buitengewoon opbouwende en veranderende kracht¹⁴⁷. De Heilige Geest trekt tot God en tot gebed¹⁴⁸.

Een gebed hoeft niet lang of mooi van taal te zijn en kan slechts bestaan uit een schreeuw tot God¹⁴⁹. Als een gebed maar niet wordt uitgesproken voor de mensen, of met vrome verzoeken aan God terwijl we er zelf niet met heel ons hart achter staan¹⁵⁰. Gebed kent vele vormen en gemoedsaandoeningen en ieder kan zich zo als gewenst uitdrukken voor Gods heilig Aangezicht¹⁵¹. Wel dient een kind van God voor een heilig en genadig God gepaste ootmoed te betrachten¹⁵². Gebed kan samengaan met vasten¹⁵³.

10. De doop

De Here Jezus Zelf heeft de doop als opdracht gegeven aan de gemeente¹⁵⁴. Om wat voor teken gaat het dan? De onderdompeling wordt vergeleken met het begraven worden in een graf, namelijk met Christus begraven door de doop in Zijn dood¹⁵⁵. Het boven komen uit het water staat voor de opstanding met Jezus uit de dood¹⁵⁶. De dopeling getuigt en belijdt met zijn doop dat Jezus' dood ook zijn dood was en Jezus' opstanding zijn opstanding¹⁵⁷. De doop wijst ook op de reiniging of vergeving van onze zonden, die we op grond van Christus dood en opstanding ontvangen hebben¹⁵⁸. De doop zelf reinigt ons niet, maar is een zichtbaar getuigenis van wat er eerder geestelijk heeft plaats gevonden in de gelovige¹⁵⁹.

De persoonlijke belijdenis en de doop vallen samen en zijn niet van elkaar te scheiden¹⁶⁰. Christus droeg de apostelen op discipelen te maken, hen te dopen en te leren onderhouden wat Hij bevolen had¹⁶¹. De doop is daarmee een belangrijke stap in discipelschap in gehoorzaamheid aan Christus¹⁶².

¹⁴⁴ Hand. 2:42; 4:24; 12:5,12

¹⁴⁵ Ps. 63:2; 143:6

¹⁴⁶ Mat. 6:6; Luc. 5:16; Hand. 12:5; Col. 3:16

¹⁴⁷ Jak. 5:16-18; Rom. 8:26-27; 2 Kron. 20:1-30

¹⁴⁸ Ef. 6:18; Judas :20; 1 Kor. 14:15

¹⁴⁹ Mat. 6:7-8 ; Luc. 18 :13-14

¹⁵⁰ Jak. 4:1-4; Jes. 58:2-9; Amos 5:21-24

¹⁵¹ Ps. 7:1; 32:1; 102:1; 120:1; 145:1

¹⁵² Ps. 2:11; Hebr. 12:18-24; Jes. 6:1-5; Opb. 1:17; 2 Kor. 12:1-5; Gen. 18:22-33

¹⁵³ Mat. 6:5-18

¹⁵⁴ Mat. 28:19; Joh. 3:22, 26; 4:1-2

¹⁵⁵ Rom. 6:4; Col. 2:12

¹⁵⁶ Rom. 6:5-6; Gal. 2:20; Col. 2:12

¹⁵⁷ Gal. 2:20; Ef. 2:6; Rom. 6:8, 11, 13

¹⁵⁸ 1 Kor. 6:11; Ef. 1:7; Hebr. 9:14; 10:22; 1 Petr. 3:21; 1 Joh. 1:7

¹⁵⁹ 1 Kor.12:13

¹⁶⁰ Hand. 8:37

¹⁶¹ Mat. 28:19

¹⁶² Mat. 3:13-17; Mar. 16:16; Hand. 2:38, 41; 8:12, 36-38; Hand. 9:18; 10:47-48; 16:15, 33; 19:5

11. Het avondmaal

Het avondmaal is door Christus ingesteld kort voor Zijn lijden en sterven¹⁶³. Tijdens die maaltijd sprak Hij de instellingswoorden: zo dikwijls jullie dit brood eten en de beker drinken, moeten jullie dit tot Mijn gedachtenis doen¹⁶⁴. Ook het brood en de beker zijn heenwijzers naar het sterven van Christus, net als de doop¹⁶⁵. We kijken terug op het kruis. Het avondmaal is een gedachtenismaal. We leven door Zijn dood en opstanding. Het avondmaal doet ons terugzien op het volbrachte werk van Christus en de volkomen vergeving, die we hebben ontvangen. We mogen niemand in de weg staan deel te nemen bij de maaltijd als hij of zij Christus persoonlijk als Heiland heeft leren kennen en een gehoorzaam leven in Zijn voetstappen betracht¹⁶⁶.

Tegelijkertijd laten we brood en wijn rondgaan¹⁶⁷. Het gezamenlijke karakter ervan voegt een dimensie toe. Christus is nadrukkelijk, aanwezig¹⁶⁸ - en wij als gemeente zijn met Hem in ons midden, net als het brood, één lichaam. Om dat ene lichaam zuiver te houden moeten we onszelf telkens voorafgaande aan de maaltijd toetsen en onze relaties ten opzichte van God en elkaar rein houden¹⁶⁹.

Hij komt ons halen om met Hem de beker opnieuw te drinken in het Koninkrijk van de Vader¹⁷⁰. Tevens zien we tijdens het avondmaal ook uit naar de wederkomst van onze Here Jezus. Om onze verwachting levend te houden hebben we een regelmatige viering van het avondmaal nodig.

12. De hoop

Christus heeft Zijn gemeente niet zonder uitzicht achtergelaten¹⁷¹. Hem is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde¹⁷². Hij komt terug¹⁷³ en het toneel van de aarde zal dan volledig veranderen¹⁷⁴. Het verlangen naar een ontmoeting met Hem, een vereniging met onze geliefden in de Here en een nieuwe schepping zijn kostbare geschenken¹⁷⁵. Mensen zonder God leven zonder hoop - de hoop die God ons geeft stelt ons leven in een totaal nieuw licht¹⁷⁶. We kunnen dankbaar blijven onder alle omstandigheden¹⁷⁷. Zelfs als het leven geknakt wordt. Het lijden van deze tegenwoordige tijd weegt niet op tegen de heerlijkheid die komen gaat¹⁷⁸.

De Schrift spreekt de verwachting uit dat vooraf aan de wederkomst van Christus God Zich nog zal wenden tot Zijn volk Israël¹⁷⁹. God is trouw aan Zijn verbond met Zijn volk¹⁸⁰ - ook

¹⁶³ Mat. 26:20-30; Mar. 14:17-26; Luc. 22:14-38; Joh. 13:1-17:26

¹⁶⁴ 1 Kor. 11:24-25

¹⁶⁵ 1 Kor. 11:26; Joh. 6:48-58

¹⁶⁶ 1 Kor. 5:7-8, 11; 10:14-16, 20-21; 11:27-29;

¹⁶⁷ Luc 22:17

¹⁶⁸ 1 Kor. 10:16

¹⁶⁹ 1 Kor. 11:17-22, 28-34; Joh. 13:1-17

¹⁷⁰ 1 Kor. 11:26b; Mat. 26:29; Mar. 14:25; Luc. 22:18; Joh. 14:1-3; 16:16, 22; 17:24;

Opb. 3:20-21

¹⁷¹ Joh. 14:18; 1 Kor. 13:12; 1 Joh. 3:2

¹⁷² Mat. 28:18

¹⁷³ Hand. 1:11; Mat. 25:6; Opb. 22:20

¹⁷⁴ 2 Petr. 3:10-13; Dan. 7:13-14

¹⁷⁵ Op. 22:1-5

¹⁷⁶ Ef. 2:12; Rom. 13:12-13; 2 Petr. 1:19

¹⁷⁷ Fil. 4:4-7; 1 Petr. 4:12-13

¹⁷⁸ Rom. 8:18-22; 2 Tes. 1:5-7; Jes. 65:17-25; 2 Kor. 4:17

¹⁷⁹ Rom. 11:25-27

zij zijn nog steeds voorwerp van Gods liefde en zorg. Nooit is de kerk door God in de plaats gesteld van het joodse volk. Israël was, is en blijft Gods verbondsvolk tot het einde van de wereld¹⁸¹.

De Schrift schildert enkele contouren van de hoop. Voor alles zullen Gods kinderen Zijn onophoudelijke aanwezigheid smaken en een verheerlijkte staat met een verheerlijkt lichaam ontvangen¹⁸². Ofschoon Gods kinderen niet onder het strafoordeel van God vallen, worden zij wel naar hun werken beoordeeld¹⁸³. Daar tegenover staat het oordeel dat komen gaat over alle ongelovigen, ver van Gods Aangezicht¹⁸⁴. God ziet niet uit naar dit oordeel, maar is geduldig en verlangt ieders bekering en behoudenis¹⁸⁵.

Bij Christus' komst op aarde vestigt Hij eerst Zijn Koninkrijk van vrede¹⁸⁶, het Messiaanse rijk van duizend jaar waarin de satan wordt gebonden¹⁸⁷. De schepping krijgt dan rust¹⁸⁸. Daarna wordt de satan nog één keer losgelaten en zal velen verleiden. Maar dan komt God en werpt de satan in de poel van zwavel en vuur. Vervolgens komt het eindoordeel¹⁸⁹. De doden worden in de poel van vuur geworpen. Na dit rijk daalt het hemelse Jeruzalem op aarde neer en komt God Zelf op aarde wonen¹⁹⁰. Een verheerlijkte staat breekt vervolgens aan die nooit meer zal ophouden.¹⁹¹

¹⁸⁰ Rom. 9:6; 11:29; Ezech. 37:1-14

¹⁸¹ Hos. 11:1-9; Rom. 9:4; 11:1; Gal. 6:16

¹⁸² 1 Joh. 3:2; 1 Kor. 15:42-55; 2 Kor. 5:1-5; Fil. 3:20-21; Joh. 14:1-3; Job 19:25-27

¹⁸³ 2 Kor. 5:10; 1 Kor. 3:10-17; Jak. 2:14-26

¹⁸⁴ Opb. 20:11-15; Mat. 25:41-46; Joh. 5:28,29; 2 Tes. 1:8-9; 2 Petr. 3:6,7; Dan. 12:2

¹⁸⁵ 2 Petr. 3:8-9; 1 Tim. 2:1-6

¹⁸⁶ Jes. 2:1-5; 11:6-10; Zach. 8:1-23; 14:1-21

¹⁸⁷ Opb. 20:1-10

¹⁸⁸ Rom. 8:19-22; Hebr. 4:9

¹⁸⁹ Opb. 20:7-15

¹⁹⁰ Opb. 21:1-22:5; 1 Kor. 15:28

¹⁹¹ Dan. 12:3; Opb. 22:5